

ПЕРЕДАННЯ ЗНАННЯ ЛЮДСТВУ КОСМІЧНИМ РОЗУМОМ

Людство постійно отримувало від Космічного Розуму знання, відповідне до його рівня розвитку свідомості, яке воно використовувало для забезпечення еволюційного розвитку. Теософська концепція еволюції Світобудови, яку знаходимо в «Таємній Доктрині» («Т.Д.»), фундаментальній праці видатної засновниці Міжнародного Теософського Товариства Олени Петрівни Блаватської (О.П.Б.), стверджується:

«...Почти бесконечный ряд Иерархий разумных Существ, каждая из которых исполняет свою миссию, направляет весь Космос, руководит им и одушевляет его...Они бесконечно разнятся по степени своего сознания и разума...».

О.П.Б. продовжує, що є Логос, або сукупність «Творця» Всесвіту – Деміург, як «зодчий» будівлі Всесвіту, котрий сам не доторкнувся ні до жодного каменю під час будування. Але, наклепивши план, запропонував збудувати Всесвіт каменярам – численним розумним силам. Вони являють собою єдність неразумної *грубої енергії*, яка притаманна матерії, і розумної душі, або космічної свідомості, котра спрямовує і керує цією енергією.

Аналіз процесу передавання знання людству Космічним Розумом за минулий період його еволюційного розвитку свідчить, що передавання знання відбувалося постійно і, в той же час, періодично, певними частинами. Зміст цього знання, по суті, відповідав потребам Людства, необхідних йому на даному етапі еволюційного розвитку, і рівню його свідомості. Як правило, це знання передавалося Месіями та Посвяченими у вигляді певних міфів і законів, через мистецькі твори та наукові досягнення, представлені у вигляді законів розвитку форм матерії.

Таким чином, можна стверджувати, що Космічний Розум, дотримуючись певного ритму (частоти), передає знання Людству, постійно його розширюючи та поглиблюючи. Доказом цього можуть бути приклади наукових пророцтв, які знаходяться у теософських працях і містять знання передані Космічним Розумом за посередництвом Махатм і Посвячених та підтверджених науковими досягненнями. Одне із пророцтв особливо значне тим, що в ньому мова йде про передавання знань Людству Космічним Розумом і вказані конкретні дати революційних змін в науці. У першому томі «Т.Д.» Блаватська пише:

«... очень не многие из высочайших посвященных – тех, о самом существовании которых известно лишь небольшому числу Адептов, - способны усвоить это знание..., редким индивидам посылается таинственная помощь в разгадывании её (Природы) тайн. Это, как правило, имеет место при завершении больших циклов и связано с развитием рас. Мы находимся в самом конце 5000-летнего цикла нынешней арийской Кали-юги; и между этим временем(1888г.) и 1897 годом Покров Природы будет прорван и материалистическая наука

получит смертельный удар». І цей прорив відбувся (відкриття Рентгена, Беккерелі, Томсона).

Сьогодні на порозі ХХІ ст. і третього тисячоліття Людство досягнуло високого рівня розвитку фундаментальних наук, але, при цьому, залишило поза межами своєї уваги вивчення Тонких планів Бутя і процесів зв'язку з Космічним Розумом. Проте, в другій половині ХХ ст. і на початку ХХІ ст. низка вчених звернулася до проблеми Бога, вивченню духовної (або інформаційної) складової Всесвіту, вивченню закономірностей енергоінформаційного обміну та взаємодії в Природі. Шипов Г.І. на основі створеної ним теорії фізичного вакуума довів, обґрунтував і математично точно описав сім рівнів реальності Світобудови, які повністю співпадають з відповідним езотеричним знанням. В концепції біоенергоінформатики Волченко-Дульнева-Акімова показано, що висока питома інформативність і малі питомі енергії надають можливість живим системам легко переходити в тонкоматеріальну (або духовну) сферу життя. В цій сфері оболонка людини переходить у стан високої вітальності, яка характеризує духовність, і дозволяє усвідомити ієрархію духовних сутностей в езотеричній картині світу. У низці публікацій в журналі «Еніологія» Тетерін Г.Г. на основі науково-езотеричній доктрині Швевса Г.І., з використанням основних положень квантової фізики та закономірностей енергоінформаційної взаємодії і обміну в природі, розглянув процес передання знань від Космічного Разуму Людству. Він показав, що Людство отримує знання від Космічного Разуму у вигляді «квантів Знання». В якості «кванта Знання» він запропонував величину, аналогічну до величини випромінювання або поглинання енергії системи, яка коливається (осцилює), в теорії Планка квантами, котра являє собою енергоінформаційний потенціал людини і записується наступним чином:

$$E = h \nu,$$

де **h** – «космічна стала», яка визначає рівень максимальних можливостей людини (або потенціал), досягнутий нею в процесі еволюційного розвитку. До її складу входять інтелектуальна та духовна складова, розум, свідомість, талановитість, моральні якості, а також їхні протилежності – корисливість, заздрість, суєтність та інші якості, що визначають творчий і духовний потенціали людини (як у позитивному, так і в негативному плані);

ν – здатність людини реалізовувати свій потенціал. Визначає собою активність людини – працелюбство, енергійність, наполегливість, цілеспрямованість – якості, що пов'язані з енергією та присутні в характеристиці активності разом зі своїми протилежностями – лінощами, байдужістю, слабохарактерністю та іншими.

При цьому, самовдосконалення індивідуальності полягає у зростанні загального енергоінформаційного потенціалу протягом життя: $E = h\nu_1 + h\nu_2 + h\nu_3 + \dots$

За Тетеріним Г.Г. схема передання знань, або інформації, наступна. Для безпосереднього передання знань на Землю були післані Месії. Людство отримало цілу низку Месій з різними функціями і завданнями: Месії науки, малярства, музики та інших сфер діяльності Людства. Схема передання знання та ж сама, що й схема «ланцюгової реакції» в хімії і передбачає чотири етапи:

1 етап – Космічний Розум передає «знання-інформацію» декільком **Месіям**. В науці – Піфагор, Копернік, Галілей, Ньютон, Максвелл, Айнштайн; в малярстві – Леонардо да Вінчі, Рафаель, Мікеланджело і Тіціан; в музиці – Бах, Моцарт, Бетховен, Вагнер). Месії-професіонали створюють вічні шедеври.

2 етап – Месії передають «знання» **Посвяченим**, кількість яких значно більша, ніж Месій.

3 етап – Посвячені передають «знання» і нові шедеври **Геніям**, кількість яких ще більша.

4 етап – Генії передають «знання» **Талантам**, Таланты – **Обдарованим**, Обдаровані – соціуму!

Великі Месії чітко розуміли, що Космічний Розум передав за їхнім посередництвом Людству лише початкові знання про Всесвіт та його будову, яке відповідає рівню розвитку свідомості Людства. Людство увійшло в нову добу Водоля, протягом якої воно отримає нове знання, необхідне для успішного еволюційного розвитку, буде сформульована нова парадигма пізнання Всесвіту, котра об'єднає езотеричні, наукові, релігійні та філософські знання, що наблизить Людство до Істини. Як стверджує теософське гасло:

НЕМАЄ РЕЛІГІ, ВИЩОЇ ЗА ІСТИНУ

Юлія Шабанова

Національний гірничий університет, Дніпропетровськ

ВЧЕННЯ О.П. БЛАВАТСЬКОЇ: ОБҐРУНТУВАННЯ СИНТЕЗУ ФІЛОСОФІЇ, РЕЛІГІЇ, НАУКИ

Теософія, як одна з первинних форм світорозуміння людства, що існувала ще до виникнення релігії, філософії, науки у вигляді цілісного, не обмеженого обумовленістю матеріального світу, світосприйняття, у творчості нашої великої співвітчизниці Олені Петрівни Блаватської набуває нового значення. Її вчення відкриває деякі езотеричні аспекти та виводить теософію на соціальний план, сприяючи формуванню еволюційного цілепокладання сучасної людини. Еволюційне значення її вчення полягає в адаптації вищих істин про духовну сутність світобудови й людини до рівня й типу знань існуючих в історії людства. Саме цим обумовлена головна концепція всього, що залишила Блаватська світу - ідея синтезу, в основі якої лежить синкретична сутність теософії, від самий старовинних або як говорить Блаватська архаїчних періодів езотеричних знань у вигляді манускриптів, священних книг і традицій посвячених до сучасних її форм реалізації. В основі теософії лежить – синкретизм, тобто нерозділена єдність чи єдність до розподілу на окремі види або типи світорозуміння. Саме тому, теософія вважається найбільш раннім типом світогляду, що є присутнім навіть у первісних людей, які ще не володіли вербальним спілкуванням. Синтез, до якого удається Блаватська у своїх роботах є запитаний часом і сьогодні ще більш ніж 100 років тому, коли